

посрещане на гоститѣ. Бѣха излѣзли 10—15 монаси начело съ игумена. Колитѣ останаха вънъ, а ние влѣзохме презъ голѣмия входъ съ желѣзни порти въ обширния монастирски дворъ, омаени отъ величествената гледка.

Заведоха ни въ голѣмата красива църква, изпѣха нѣколко молитви и после ни показаха, въ кои стаи да се настанимъ. На чирпанци дадоха тѣхната, чирпанската стая, която тѣхни съграждани били украсили и постлали съ килими и възглавници още преди 40—50 години. Насъ поставиха въ Копривщенската стая — сжщо голѣма и добре нагласена — дето се събрахме 30 семейства. Ние си прибрахме дрехитѣ отъ колата, а чичо Христо заобиколи монастира и закара колата и биволитѣ при яхъритѣ. Тамъ имало 5—6 стотинъ коли, 2—3 хиляди коне, волове, биволи. За всичкия добитѣкъ имало мѣсто въ яхъритѣ и за всичкия добитѣкъ раздавали храна (зобъ и сѣно) безплатно.

При насъ въ стаята дойде ключарѣтъ дѣдо Сарапионъ, поздрави всички съ „добре дошли“ и посочи две монастирски момчета, които ще ни прислужватъ. Тѣ редѣха трапезитѣ (дълги низки масички), насипваха гостбитѣ — бобъ и зеле въ постни дни, а на Великденъ донесоха по три вида гостби: чорба, яхния, печено и сирене. На старитѣ поднасяха ракия и вино.

Въ сжбота монастирѣтъ се бѣше препълнилъ съ гости. Изпълнили се бѣха всички стаи, коридоритѣ и балконитѣ. Нощно време не можеше да се ходи по коридоритѣ, защото навсѣкжде спѣха хора. До 10,000 гости бѣха се стекли! Денемъ цѣлия монастиръ гъмжеше отъ народъ. Най-разнообразни народни носии. Имаше поклонници отъ всички бъл-